Contributed by Bruno De Wit
woensdag, 07 augustus 2002 - Last Updated zaterdag, 26 mei 2007

FCI-Mechelen moet helemaal niet dicht omdat het bedrijf niet zou rendabel zijn. Nee, de Mechelse directie had de bedrijfsleiding in Frankrijk zelf voorgerekend dat FCI-Mechelen met zijn 400 personeelsleden er niet zo slecht voorstaat. Maar die Franse leiding veegde dat van tafel, Mechelen moest hoe dan ook om andere redenen dicht. Dat blijkt onder meer uit vertrouwelijke documenten die de redactie van Rood kon inkijken. Op woensdag 28 augustus stelde de redactie van Rood deze gegevens en interne documenten, van de hand van de Franse directie, voor aan de verzamelde pers.

Het lot van 400 personeelsleden laat de directie van Framatome/Areva ijskoud. Zij bewerkte de gegevens uit Mechelen op haar manier en stelde vergelijkingen op tussen Mechelen en de twee Franse vestingen die kant noch wal raken, aldus een verontwaardigd Mechels directielid. Mechelen moest hoe dan ook dicht, maar NIET om bedrijfseconomische redenen. De Franse directie van FCI, waarbinnen de invloed van de Franse PS erg groot is, had haar eigen politieke motieven om de vesting in Mechelen op te offeren...

Laten we even de feiten, voorzover totnogtoe gekend, op een rijtje zetten.

De beslissing om de Mechelse vestiging te sluiten was door het directiecomité in Frankrijk reeds genomen op 6 juni (1). Toch was het voor de werknemers nog wachten tot de Europese Ondernemingsraad van 20 juni om het verdict te aanhoren.

PS drong aan op sluiting

Vertrouwelijke documenten van tien dagen eerder, tonen aan dat de Franse directie hoe dan ook beslist had dat Mechelen dicht moest. De data zijn niet zonder belang. Want Frankrijk zat nog in volle verkiezingsperiode: de Fransen kozen op 9 en 16 juni een nieuw parlement. In die verkiezingscampagne was het probleem van de bedrijfssluitingen sterk naar voor gekomen, onder meer door de campagne van de twee trotskistische kandidaten, Arlette Laguiller (Lutte Ouvrière) en Olivier Besancenot van de LCR, onze zusterorganisatie, in de presidentsverkiezingen van april. Door het succes van die kandidaten, ze haalden méér dan tien procent van de stemmen, raakte de PS (Parti Socialiste) van Lionel Jospin in paniek. Zelfs de rechtse partijen, waaronder de RPR van president Chirac, pleitten voor een sterker werkgelegenheidsbeleid. Met krokodillentranen in de ogen laakte Chirac op 30 mei "de publieke onmacht tegenover de onzekerheid en de afbraak van jobs" (Le Monde, 5 juni 2002, 'In de campagne herontdekken de kandidaten de sociale onrust') (2).

In de Franse directie is de invloed van die PS niet te onderschatten. Uit de vertrouwelijke informatie die Rood bekwam, blijkt dat Anne Lauvergeon, een kopstuk van de PS, er hard op aandrong om Mechelen te sluiten. Het was zij die via politiek gekonkelfoes stelde dat er nu geen sprake kon van zijn ook maar één arbeidsplaats in de Franse vestigingen op te geven. Maar tegelijk bekwam ze ook dat elke mededeling over herstructurering pas na de tweede ronde van de verkiezingen, 16 juni, zou bekendgemaakt worden. Ze kreeg volop de steun van de grote baas, Jean Lamy.

Ook dat was nog niet genoeg. De Franse directie had zo lang mogelijk de Mechelse directie aan het lijntje gehouden en uiteindelijk compleet voor schut gezet. Maar nu, aldus bronnen uit diezelfde directie, kreeg ze bovendien opdracht professioneel te gaan liegen. De Mechelse directieleden kregen inderdaad opdracht een opleiding te volgen om vragen van personeel en media te ontwijken en om hapklare antwoorden te geven op enkele vragen die ze, dan toch, mochten beantwoorden. Allereerste opdracht: de Franse directie mag niet ter sprake komen, steek alles op de 'delocalisatie' naar China en consoorten. En zo geschiedde en geschiedt.

Heel de mediaoperatie die op poten gezet is door de Franse directie, had enkel tot doel om de media én de werknemers zand in de ogen te strooien. Tot voor kort ging de Mechelse vestiging nog door als het paradepaardje binnen de FCI-groep. Geen probleem voor Parijs dat volgens Mechelse

directiebronnen de bedrijfstechnische gegevens van Mechelen manipuleerde.

Bittere ironie

Het is wel ironisch vast te stellen dat de Franse directie de heer P. Dankers in 1999 binnenhaalde met als belangrijkste actiepunt het muilkorven van de vakbonden en op de tweede plaats winst maken (sic!). Het moet voor de heer Dankers dan ook een bittere pil zijn nu van diezelfde directie de ezelsstamp te krijgen én de opdracht te krijgen een hoop leugens te verkopen.

Het zou de Mechelse directie sieren hierover open kaart te spelen en de werknemers alzo de broodnodige informatie te verschaffen die zal aantonen dat FCI-Mechelen absoluut niet hoeft te sluiten.

In de vorige Rood schreven we dat de wet-Renault nog geen enkele bedrijfssluiting heeft kunnen verhinderen (3). De Franse directie heeft mede onder druk van vakbondsactie, en ondanks fel verzet van Anne Lauvergeon, in de Europese Ondernemingsraad op 9 juli toegestemd in de aanstelling van een extern expert die de situatie van de verschillende vestigingen zal doorlichten en mee zal werken aan alternatieven voor een sluiting. Maar zal die inzage krijgen in alle gegevens, ook in het oorspronkelijke rapport van de Mechelse directie? We vrezen dat deze directie de informatieprocedure, vastgelegd in die wet -Renault, gewoon wil uitrijden. Want gezien heel hun leugenmachinerie lijkt het meer op een afleidingsmanoeuver. Volgens onze bron is deze toegift van de directie er vooral gekomen uit angst voor acties en bedrijfsbezetting die ze al hadden opgemerkt bij ander ICT-bedrijven (KPNQ-west bv). We hopen met deze informatie de werknemers extra munitie te hebben gegeven in hun gevecht voor het behoud van alle jobs.?

Noten:

1. Rood nr 12 Framatome Connectors (FCI) sluit de deuren.
2. Artikel Le Monde, 5 juni 2000
3. Open brief aan de directie van FCI, 10 juni 2002